

BR RINUS VAN JAARVELD
geboren te Heeswijk op 19 mei 1930
overleden te Dongen
op 13 juli 2003

Op zondag 13 juli 2003 overleed in het Broederhuis Glorieux te Dongen onze medebroeder Rinus van Jaarsveld.

Marinus Mattheüs van Jaarsveld werd geboren te Heeswijk (Linschoten) op 19 mei 1930. Na de lagere school leerde hij het bakkersvak en werd ook een bekwaam wolspinner. Op 20-jarige leeftijd kwam er een totale wending in zijn leven. Hij wilde kloosterling worden.

Hij ging naar het broeder-klooster in Dongen. Daar begon hij met het noviciaat op 8 december 1950. Hij kreeg de kloosternaam Philibert. Op 8 december 1952 werd hij lid van de Congregatie van de Broeders van Onze Lieve Vrouw van Lourdes door het uitspreken van zijn eerste geloften. Na het noviciaat woonde Broeder Rinus achtereenvolgens een jaar in de Sint Willibrordusstichting te Heiloo, een jaar in het Sint-Jozefhuis in Den Bosch en een jaar in het Wees- en Oudenliedenhuis te Delft. In Delft behaalde hij het diploma Kinderbescherming A.

Op 18 oktober 1955 vertrok Broeder Rinus als broeder van tijdelijke geloften naar Curaçao, waar hij in 1957 zijn eeuwige geloften aflegde. Hij werkte drie jaar in het G.O.G. (het Gouvemements OpvoedingsGesticht) en tot zijn terugkeer naar Nederland in 1970 bij de bejaarden in het Richardushuis. Terug in Nederland ging Broeder Rinus in Reinier van Arkel wonen in Den Bosch. Van hieruit werkte hij 9 maanden in Bejaardencentrum Ammerzoden. In 1971 verhuisde hij naar de Sint Willibrordusstichting in Heiloo en behaalde er het Verplegersdiploma B en volgde ook nog een cursus Gerontologie voor verplegenden. In 1975 sloot hij zich aan bij het convent aan de Kennemerstraatweg 466. In 1979 ging hij alleen wonen op de Kerkakkers. In 1997 verhuisde hij vanwege gezondheidsproblemen naar het Broederhuis Glorieux in Dongen.

We zouden het hierbij kunnen laten, want broeder Rinus hield niet van een In Memoriam met allerlei loftuitingen. Hij ging er van uit dat hij tijdens zijn leven geprobeerd had zijn opdracht naar de medemens als broeder de inhoud te geven die van een broeder wordt gevraagd. Dit hoefde niet opgewaardeerd te worden na zijn dood.

De laatste tijd was broeder Rinus steeds meer aan het opruimen.

Zijn gezondheidsproblemen waren van dien aard dat hij rekening hield met het einde van zijn leven. Hij verkocht op tijd zijn keurige verzameling en bestemde de opbrengst voor het werk van de broeders Curaçao en in Ethiopië. Dat was Rinus. De tobbers in de wereld zijn bijzondere aandacht. Dit bleek ook uit het nieuws dat hij volgde TV en radio en dat hij in zijn gesprekken naar voren bracht.

De laatste jaren van zijn leven waren zware jaren. Zijn nieren functioneerden niet meer. Deze functie werd kunstmatig in stand gehouden. Hij zocht kracht in de zondagsviering van het omroeppastoraat. Hij twijfelde en zocht in boeken, godsdienstige programma en gesprekken naar het wezenlijke van zijn geloof.

Toen hij op zondag 13 juli rust zocht in zijn gemakkelijke stoel was daar opeens het licht waarover we lezen bij de profeet Micha: "Hij zal uitleiden in het licht".